

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος μερίμνησαν για όλες τις κατά τόπους Εκκλησίες

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η ιερά μνήμη των Αγίων Προκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου τιμήθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων προεξάρχοντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων [κ.κ. Θεοφίλου](#). Επίκεντρο της εορτής το παρεκκλήσιο που είναι αφιερωμένου στους Αγίους Πέτρο και Παύλο στην Ιερά Μονή στην πόλη της Καπερναούμ.

“Η Άγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαίτερως τοὺς μεγάλους φωστῆρας αὐτῆς Πέτρον καὶ Παῦλον, διότι οὗτοι ἐμερίμνουν δι’ ὅλας τὰς κατά τόπους Ἐκκλησίας”

, τόνισε στην ομιλία του ο Μακαριώτατος. “Μέ άλλα λόγια, αγαπητοί μου άδελφοί, τό θεόλεκτον τοῦτο ζευγος τῶν Άποστολων έσφράγισε τήν όμολογίαν αὐτοῦ, ότι ό Χριστός εἶναι μόνος αληθινός Θεός καί ή Έκκλησία αὐτοῦ, ή κιβωτός τῆς σωτηρίας”, πρόσθεσε σε άλλο σημείο της ομιλίας του.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιεπισκοπής:

Τό Σάββατον, 29ην Ιουνίου/ 12ην Ιουλίου 2025, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ή μνήμη τῶν άγιων ένδόξων καί Πρωτοκορυφαίων Άποστολων Πέτρου καί Παύλου.

Η μνήμη αὐτῶν έωρτάσθη εἰς τόν έπ’ όνόματι αὐτῶν πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Πέτρου καί Παύλου τῆς Ιερᾶς Μονῆς εἰς τήν πόλιν Καπερναούμ, άναφερομένην πολλάκις εἰς τά Ιερά Εὐαγγέλια, έρειπωμένην δέ σήμεραν εἰς τήν δυτικήν παραλίαν τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Πρός τιμήν τῶν δύο τούτων Πρωτοκορυφαίων Άποστολων προεξήρξεν θείας Λειτουργίας ή Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου καί τοῦ Γέροντος Αρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, τοῦ Αρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, Αραβοφώνων καί Ρωσοφώνων Ιερέων τῶν όμόρων περιοχῶν, τοῦ π. Μάρκου Ρωσοφώνου Ιερέως τῆς Καπερναούμ, τοῦ Αρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ιεροδιακόνου π. Προδρόμου, ψαλλούσης δεξιά έλληνιστί χορωδίας υπό τόν Αρχιμανδρίτην π. Λεόντιον καί άριστερά άραβιστί τῆς χορωδίας τῆς Ακκρης, συσταθείσης υπό τοῦ μακαριστοῦ Αρχιμανδρίτου Φιλοθέου, τῇ προσευχῇ Αραβοφώνων καί Ρωσοφώνων πιστῶν έκ τῶν Κοινοτήτων τῆς Βορείου Γαλιλαίας, Σαχνίν, Κούφρ Γιασίφ καί άλλων, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τῆς Πρέσβευς τῆς Ελλάδος εἰς το Τέλ Άβίβ κ. Μαρίας Σολωμοῦ και τοῦ Γραμματέως κ. Νικολάου Μαυροειδοῦς.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον διά τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Λέγει αὐτοῖς (τοῖς μαθηταῖς ὁ Ἰησοῦς)· ὑμεῖς δέ τίνα με λέγεται εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 16,15-17).

Εἶπε δέ πρὸς τόν μαθητὴν αὐτοῦ Ἀνανίαν ὁ Κύριος· «πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστίν οὗτος (ὁ Σαῦλος) τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων», (Πράξ. 9,15).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Καπερναοῦμ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν πάνσεπτον μνήμην τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου ψάλλοντες καὶ λέγοντες· Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ σοῦ διδασκάλου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως καὶ διδάσκαλε τῆς Οἰκουμένης. «Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν ευαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθὰ», (Ρωμ. 10,15/ Ἠσ. 42,7).

Ἡ ξυνωρίς αὕτη τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς λέγει ὁ ἐρμηνευτὴς Οἰκουμένιος ἐγένοντο κήρυκες τῆς εἰρήνης τούτέστιν τῆς καταλλαγῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἀμφότεροι Πέτρος καὶ Παῦλος ἔλαβον τὴν κλῆσιν αὐτῶν εἰς τό ἀποστολικόν ἀξίωμα ἀπ' Αὐτόν τοῦτον τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ὁ μὲν Πέτρος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀνδρέου ἦσαν ἀλιεῖς· «καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων», (Πρβλ. Ματθ. 4, 18-19). Ὁ δὲ Παῦλος «ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; εἶπε δέ· τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν», (Πράξ, 9, 3-6).

Ἀξιοσημείωτον ὅτι τό «φῶς τό ἀπό τοῦ οὐρανοῦ, τό ὁποῖον περιήστραψεν τόν Σαῦλον δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό Πνεῦμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι ὅτι τό τῆς δόξης καί δυνάμεως καί τό τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται (Α΄ Πέτρ. 4,14), κηρύττει ὁ θεσπέσιος Πέτρος.

Μέ ἄλλα λόγια ὁ Σαούλ, ὁ κληθεῖς Παῦλος, ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, ὅπως ἀκριβῶς κατὰ τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου (Πρβλ. Πράξ. 2,4). Παρ' ὁμοίως ὁ πρῶην διώκτης τοῦ Χριστοῦ Παῦλος ἐγένετο κοινωνός τῆς λαλιᾶς τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγοντος: «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», (Ματθ. 28,18-19) κατέστησεν αὐτόν (τόν Πέτρον) μάρτυρα τῆς ἀληθείας.

Ἐρμηνεύοντες τούς ὡς ἄνω λόγους, ὁ μὲν ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «ὡς ἐκήρυξάς μου τό ἴδιον καί ἀσάλευτον τῆς θεότητος οὕτω καὶ ἐγὼ κηρύττω σου τῆς ὁμολογίας ἀσάλευτον». Ὁ δὲ Ζυγαβηνός ἐπισημαίνει: «Καί μὴν (=βεβαίως) τό

δῶρον τοῦτο καί τῶν ἄλλων Ἀποστόλων γέγονεν, ἀλλά πρώτῳ τῷ Πέτρῳ δέδοται· διότι πρῶτος οὗτος Υἱόν τοῦ Θεοῦ, γνήσιον τόν Χριστόν εἶναι ἀνωμολόγησε».

Ἡ ὑπό τοῦ θείου Παύλου ἀποκάλυψις /φανέρωσις : «Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ· καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι», (Β΄ Κορ. 12, 2-4)· κατέστησεν αὐτόν (τόν Παῦλον) συνεργόν τῇ ἀληθείᾳ (Γ΄ Ἰωάν, 1,8), τοῦ εὐαγγελισμοῦ, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας.

Σχολιάζων τούς ὡς ἄνω Παυλείους λόγους ὁ ἱερός Χρυσόστομος διερωτᾶται λέγων: «Τίνος ἕνεκεν καὶ ἠρπάγη; Ὑπὲρ τοῦ μή δοκεῖν αὐτόν... ἔλαττον ἔχει τῶν λοιπῶν ἀποστόλων. Ἐπειδὴ γάρ συνεγένοντο τῷ Χριστῷ οὗτος δέ οὐδαμῶς, διὰ τοῦτο εἰς δόξαν ἤρπασε καὶ τοῦτον. [Καὶ ἀπλούστερον· Διὰ ποῖον λόγον καὶ ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον; Διὰ νὰ μή θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του κατώτερον τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Ἐπειδὴ ἐκεῖνοι (οἱ Ἀπόστολοι) συναναστρέφοντο μέ τόν Χριστόν, αὐτός δέ (ὁ Παῦλος) οὐδόλως, διὰ τοῦτο ἤρπασε καὶ τοῦτον (τόν Παῦλον), ἵνα δοξάσῃ αὐτόν].

Ἀμφότεροι Πέτρος καὶ Παῦλος, οἵτινες ἦσαν πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου, ὅπως ἀκριβῶς ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι, διακρίνονται ὡς Πρωτοκορυφαῖοι, διότι πρῶτον εἰς αὐτούς ἐνεπιστεύθη ὁ Θεὸς κηρύττειν τό Εὐαγγέλιον, ὁ μὲν Πέτρος εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ δέ Παῦλος εἰς τοὺς ἐθνικούς. «Ἐμοί γάρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο, ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς· ὁ γὰρ (Κύριος) ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη» (Γαλ. 2, 6-8), λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαίτέρως τοὺς μεγάλους φωστῆρας αὐτῆς Πέτρον καὶ Παῦλον, διότι οὗτοι ἐμερίμουν δι' ὅλας τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησίας. «Σύ εἰ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18), λέγει Κύριος. «Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις... ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν (ἡ κατ' ἐμοῦ ἐπίθεσις τῶν διωκτῶν μου) ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν (Β' Κορ. 11, 27-28), λέγει ὁ θεῖος Παῦλος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό θεόλεκτον τοῦτο ζεῦγος τῶν Ἀποστόλων ἐσφράγισε τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ, ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας. Διό καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος». «Σύ δε Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθεια γενοῦ ἡμῖν καὶ προστάτης θερμότατος· σέ γάρ ἔχομεν ἐλπίδα οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι σου»!

Ἔτη πολλά εὐλογημένα καὶ εἰρηνικά. Ἀμήν”.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ φίλεργος καὶ ἀνακαινίσας τὴν Μονὴν καὶ ἀγιογραφήσας τόν Ναόν μοναχός Εἰρήναρχος καὶ κόψας κατὰ τό ἔτος τοῦτο

εἰδικόν μετάλλιον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ, ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό Ἡγουμενεῖον καί ἀκολούθως παρέθεσε πλουσίαν ἀρτύσιμον τράπεζαν εἰς τόν προαύλιον χῶρον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

